

บทความวิจัย

การบริหารจัดการป่าชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

COMMUNITY FOREST ADMINISTRATION OF TAMBON ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS IN CHACHOENGSAO PROVINCE ACCORDING TO THE SUSTAINABLE ADMINISTRATION CONCEPT

กำพล มหานุกูล^{1*} และ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ²

Kamphol mahanukul^{1*} and Virat viratnipavan²

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย^{1,2}
kamphol-eau@hotmail.com^{1*}

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อ (1) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการป่าชุมชน (2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการป่าชุมชน และ (3) เสนอตัวแบบการบริหารจัดการป่าชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทราตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานซึ่งเน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลเสริม การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง ได้ค่าเท่ากับ 0.90 และผ่านการหาค่าความเชื่อถือได้ที่ระดับ 0.87 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล 9 แห่ง จำนวน 1,099 คนซึ่งได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ การเก็บรวบรวมข้อมูลสนามดำเนินการระหว่างวันที่ 10 สิงหาคม 2559 ถึง วันที่ 9 กันยายน 2559 ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 925 คน คิดเป็นร้อยละ 84.17 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการถดถอยพหุคูณ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้าง

ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญคือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรที่มีความรู้และความเข้าใจทางวิชาการด้านการปลูกป่า และบำรุงรักษาป่าชุมชนในทิศทางที่ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนไม่มากเท่าที่ควร รวมทั้งขาดตัวแบบการบริหารจัดการ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่สำคัญคือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรเพิ่มบุคลากรที่มีความรู้และความเข้าใจทางวิชาการด้านการปลูกป่า และบำรุงรักษาป่าชุมชนในทิศทางที่ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งสร้างตัวแบบการบริหารจัดการด้วย และ (3) องค์การบริหารส่วนตำบลควรสร้างตัวแบบการบริหาร

- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2550). **การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โพรเพช.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2559). **50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่ยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โพรเพช.
- หทัยกาญจน์ สังขชาติ และคณะ. (2557). **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการการส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการป่าชุมชนร่วมกับภาคประชาสังคมในท้องถิ่น ตำบลตะเคียนปม อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนเพื่อการวิจัยแห่งชาติ.
- อำนวยการ ชลดำรงกุล. (2558). **ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้**. สัมภาษณ์ 8 ธันวาคม 2558.
- Denhardt, J. V. and Denhardt, R. B. (2003). **The new public service: Serving, not steering**. 9th ed. New York: M.E. Sharpe.
- Kaplan, R. S. and Norton, D. P. (1992). "The balanced scorecard: measures that drive performance". **Harvard Business Reviews**. January–February: 71-79.
- Rainer, R. K., Turban, E. and Potter, R. E. (2006). **Introduction to information systems: Supporting and transforming business**. New York: Wiley.
- Robbins, S. P. and Judge, T. A. (2015). **Organizational behavior**. Essex: Pearson Education Limited.
- Simon, H. A. (2011). "The Proverbs of Administration," pp. 164-180 in J. M. Shafritz and J. S. Ott, (eds.). (2011). **Classics of organization theory**. Boston: Wadsworth.
- Yamane, T. (2012). **Mathematics for economists: An elementary survey**. Montana: Literary Licensing, LLC.